

Emlékirat

Ötvenhat után
tán ötvennyolcban
Bukarestben
hivatalosan a Rádióban,
mert
nem ismerek senkit,
veszélytelen vagyok,
teljesítik a tervet.

Először külföldön
először kell egész nap
franciául beszélnem.
hullafáradtan fekszem le
minden este.

Lázás a világ
román kollegák
lengyel kollegák
forró szimpátiával
kérdéznek
amennyire lehet és merünk.
Ha csődöt mond francia tudásom
latinul keressük a szavakat
mit tettem én a
forradalom alatt
huszonharmadikán
jártam az utcákat és
sütött a nap és aztán
nagyon besötétedett
sajnos hál' Istennek
gyermeket őriztem utána

Mindenki tudja,
besúgókkal vagyunk bekerítve
suttogni
fodrász búrája alá,
mondd el otthon
itt maradunk, nem házasodunk össze,
veletek vagyunk.

És dicséri a román kollegina
kislány a magyar filmet

és Cundrea, a szép albán
vékony fekete fiú
akit majd kollegáim
lelkesen emlegetnek
meg a másik szőke, alacsony

mi volt huszonharmadikán

Valahol vidéken
pártház szálláson
elsuttogják volt bosszúállás
náluk is.

Először látok tengert,
sós a víz talán vérzik a fogam,
lengyel kolleganő
suttog, jó nektek, csak egyetlen
határ a szabadság
lengyel kollega
Henry Wreziem
minden füttyszóra
összerezzen
Párizsban ellenállt
a német megszállás alatt.

Másodszor
a fél-román kísérel
napokig semmiről beszélünk,
aztán megmutatja a
lepusztított hegyoldalt.

A másik, csak közömbös
dolgozokról fog jelenteni.

A harmadikat feddő tekintettel
figyelik: fiam, fiam,
kihagy pár órát, tudja,
magyar nyelvű vallásos könyvet kell
postára adnom
bukovinai címre.

Átengedte a határór,
cirkuszoltam,
írják fel a magnómat
a kazettákat
különben elvinnék hazafelé.

Tehát postára megyek,
eligazít egy néger
gyenge angolsággal
kérdezni merem.

A lengyelek, a lengyelek
ötvenhat napos délutánja
sötét és sűrű éje.

Hatvannyolc után Prága.
Mert nem ismerek senkit,
hivatalos küldetés
először Prágában,
a Týn templom,
sugárzó ifjú pap
vén folyó öreg híd
kolozsvári testvérek
Sárkányölő Szent György

A Rádióban
éppen arra jár
egy takarítónő
mikor elmondom
a magyar referensnek
hangosan, hogy a
magyarok velük éreznek.

Semmit nem szól
este majd
Lucerna nevű pincében
harsány fúvószene
másnap nem adják le a nevem
vár egy ismeretlen
a kapuban,
maga megőrült,
tele vagyunk spiclikkel

keresse fel barátaimat
Budapesten.

A városban
ülünk valami magaslati
cukrászdában
velünk egy költő,
tündököl mint
Weöres Sándor
ötvenhat és hatvannyolc
a kolleganő nem magyar,
de Madarász.

Nyílik az ibolya, közel a Húsvét.
Támadjatok fel, fiúk,
megöntözni a hervadót.

